

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 15/2010-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. januára 2010 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. E. V., N., zastúpeného advokátom JUDr. L. Č., M., vo veci namietaného porušenia čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaniach vedených Okresným súdom Nové Zámky pod sp. zn. 10 C 241/03 a Krajským súdom v Nitre pod sp. zn. 25 Co 50/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. E. V. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. decembra 2009 osobne do podateľne doručená sťažnosť JUDr. E. V., N. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaniach vedených Okresným súdom Nové Zámky (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 10 C 241/03 a Krajským súdom v Nitre (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 25 Co 50/2007.

Zo sťažnosti a z pripojených listinných dôkazov vyplýva, že rozsudkom okresného súdu č. k. 10 C 241/03-146 z 13. marca 2007 (v poradí tretím) bol sťažovateľ (ktorý je súdnym exekútorom) ako žalovaný zaviazaný zaplatiť O. B. ako žalobkyni (ďalej len „žalobkyňa“) z titulu vydania bezdôvodného obohatenia sumu 395 000 Sk s 13 % úrokom

z omeškania ročne počítaným od 17. januára 2003, ako aj náhradu trov konania v sume 39 500 Sk. Rozsudkom krajského súdu č. k. 25 Co 50/2007-180 z 5. marca 2008 bol rozsudok okresného súdu potvrdený vo veci samej a zmenený vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania tak, že sťažovateľ je povinný zaplatiť žalobkyni z tohto titulu sumu 111 004 Sk a z titulu náhrady trov odvolacieho konania sumu 13 728 Sk.

V predchádzajúcich fázach konania vydal okresný súd najprv rozsudok č. k. 10 C 241/03-52 zo 4. februára 2004 (ktorým rozhodol v merite veci totožne ako v právoplatnom rozsudku) a potom rozsudok č. k. 10 C 241/03-98 z 18. januára 2005 (ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol). Oba tieto skoršie rozsudky boli uzneseniami krajského súdu č. k. 7 Co 117/2004-65 z 31. mája 2004, ako aj č. k. 7 Co 92/2005-124 z 23. novembra 2005 zrušené a vec bola zakaždým vrátená na ďalšie konanie.

Podľa názoru sťažovateľa všeobecné sudy vydali tri prvostupňové a tri druhostupňové rozhodnutia, ktoré sa diametrálne odlišovali. Dve rozhodnutia boli v prospech sťažovateľa a štyri v prospech žalobkyne. Pritom sa za celý čas skutkovo vo veci nič nezmenilo. Právoplatný rozsudok nepovažuje sťažovateľ za správny z viacerých dôvodov, ktoré konkrétne uvádza.

Sťažovateľ je presvedčený, že v konaní došlo minimálne k hrubému porušeniu čl. 48 ods. 2 ústavy, a preto sa rozhodol túto sťažnosť podať.

Podľa zistenia ústavného súdu rozsudok krajského súdu č. k. 25 Co 50/2007-180 z 5. marca 2008 nadobudol právoplatnosť 12. mája 2008.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd považuje za potrebné predovšetkým konštatovať, že hoci sťažovateľ má ako súdny exekútor úplné právnické vzdelanie a navyše je zastúpený advokátom ako kvalifikovaným právnym zástupcom, napriek tomu podaná sťažnosť neobsahuje požadované znenie rozhodnutia, vydanie ktorého chce sťažovateľ dosiahnuť (petit). Z textu sťažnosti možno vyvodiť, že sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia čl. 48 ods. 2 ústavy. Podľa tohto ustanovenia každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Znamená to, že označené ustanovenie môže byť porušené jednak v súvislosti s právom na verejné prerokovanie veci, ďalej na jej prerokovanie bez zbytočných prietáhov, potom v súvislosti s právom na prítomnosť účastníka konania a napokon v súvislosti s právom účastníka konania vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom. Sťažovateľ napriek tomu bližšie neoznačil, ktoré z uvedených viacerých práv vyplývajúcich z čl. 48 ods. 2 ústavy konkrétne namieta.

Napriek uvedeným nedostatkom je z podania zrejmé, že sťažovateľ má na mysli právo na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov, a to tak v konaní vedenom okresným súdom, ako aj v odvolacom konaní vedenom krajským súdom. Keďže sťažovateľ neuvádza žiadne konkrétne údaje o zbytočných prietáhoch v konaní, má podľa všetkého na mysli celkovú dĺžku konania a zrejme práve túto považuje za neprimeranú.

Sťažnosť treba považovať za oneskorene podanú.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Konanie vedené okresným súdom sa ukončilo ešte v roku 2007 vydaním posledného rozsudku okresného súdu č. k. 10 C 241/03-146 z 13. marca 2007, jeho doručením a napokon predložením spisu krajskému súdu pre účely odvolacieho konania. Hoci ústavnému súdu nie je presne známe, kedy bol spis predložený krajskému súdu, muselo sa tak stať v roku 2007, keďže na krajskom súde mala vec naposledy spisovú značku 25 Co 50/2007. Akékoľvek prípadné zbytočné prietahy na úrovni okresného súdu sa momentom predloženia spisu krajskému súdu skončili. Zákonná dvojmesačná lehota v súvislosti s namietanými zbytočnými prietahmi v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 10 C 241/03 sa skončila dva mesiace po predložení spisu krajskému súdu. Preto sťažnosť doručená do podateľne ústavného súdu 9. decembra 2009 bola podaná oneskorene.

Obdobná je situácia aj vo vzťahu ku konaniu vedenému krajským súdom pod sp. zn. 25 Co 50/2007. Ani v tomto prípade nebola sťažnosť podaná v dvojmesačnej lehote počítanej od ukončenia odvolacieho konania, keďže rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 12. mája 2008.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. januára 2010